

824**UMOWA**

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o transporcie morskim,

podpisana w Warszawie dnia 6 grudnia 2010 r.

UMOWA**MIĘDZY****RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ****A RZĄDEM FEDERACJI ROSYJSKIEJ****O TRANSPORCIE MORSKIM**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Federacji Rosyjskiej, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”;

pragnąc rozwijać przyjazne stosunki między obydwoma Państwami,

mając na celu rozwój współpracy w dziedzinie transportu morskiego, w oparciu o zasady równości praw, obustronnych korzyści i wolności żeglugi;

uwzględniając postanowienia umów międzynarodowych w dziedzinie transportu morskiego, które wiążą oba Państwa;

uzgodniły co następuje:

Artykuł I

Dla celów niniejszej Umowy użyte określenia oznaczają:

- a) „właściwe organy Umawiających się Stron”:
 - w Rzeczypospolitej Polskiej - Ministra Infrastruktury,
 - w Federacji Rosyjskiej - Ministerstwo Transportu Federacji Rosyjskiej;
- b) „statek Umawiającej się Strony” - każdy statek morski wpisany do rejestru okrętowego Państwa tej Umawiającej się Strony zgodnie z przepisami jego prawa i podnoszący jego banderę. Określenie to nie obejmuje okrętów marynarki wojennej i innych statków państwowych wykorzystywanych w celach niehandlowych, statków rybackich, statków hydrograficznych, oceanograficznych i statków do badań naukowych, statków sportowych oraz statków rekreacyjnych;

- c) „przedsiębiorstwo żeglugi morskiej”:
 - w Rzeczypospolitej Polskiej - osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność w zakresie żeglugi międzynarodowej, zarejestrowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z jej przepisami prawa;
 - w Federacji Rosyjskiej - osobę prawną lub indywidualnego przedsiębiorcę zarejestrowanych zgodnie z przepisami prawa Federacji Rosyjskiej i eksploatujących statki wykorzystywane w żegludze międzynarodowej;
- d) „członek załogi” - kapitana i każdą inną osobę aktualnie zatrudnioną do pełnienia obowiązków na statku w czasie podróży w zakresie funkcjonowania lub obsługi statku i wpisaną na listę załogi;
- e) „port Umawiającej się Strony” - każdy port morski, włączając redy, znajdujący się na terytorium Państwa Umawiającej się Strony, otwarty dla obcych statków.

Artykuł 2

1. Umawiające się Strony:

- a) wspierają rozwój przewozów morskich między portami Umawiających się Stron oraz współdziałają w eliminowaniu wszelkich przeszkód, które mogą utrudniać rozwój tych przewozów,
 - b) popierają nieograniczony udział przedsiębiorstw żeglugi morskiej Umawiających się Stron w przewozie ładunków wymienianych między portami Umawiających się Stron, a także między portami Umawiających się Stron a portami państw trzecich.
2. Statki jednej Umawiającej się Strony mają prawo do zawijania do portów drugiej Umawiającej się Strony i do przewozu pasażerów i ładunków między portami obu Umawiających się Stron, jak również między każdym z nich a portami państw trzecich.
3. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają prawa statków państw trzecich do uczestnictwa w przewozach morskich między portami Umawiających się Stron.

Artykuł 3

1. Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają praw i zobowiązań Umawiających się Stron, wynikających z innych umów międzynarodowych, stronami których są Rzeczypospolita Polska lub Federacja Rosyjska, oraz z ich członkostwa w organizacjach międzynarodowych.
2. Każda z Umawiających się Stron podejmuje starania, aby związać się odpowiednimi wielostronnymi umowami międzynarodowymi o bezpieczeństwie morskim, ochronie środowiska morskiego i o socjalnych warunkach pracy marynarzy.

Artykuł 4

Umawiające się Strony przestrzegają zasad niedyskryminacji i uczciwej konkurencji w morskiej żegludze międzynarodowej.

Artykuł 5

Przedsiębiorstwa żeglugi morskiej jednej Umawiającej się Strony mogą tworzyć na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony przedstawicielstwa lub oddziały, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w Państwie, na terytorium którego przedstawicielstwo lub oddział są tworzone.

Artykuł 6

Każda z Umawiających się Stron przyznaje przedsiębiorstwom żeglugi morskiej drugiej Umawiającej się Strony prawo wykorzystywania przychodów otrzymywanych za świadczenie usług w dziedzinie transportu morskiego uzyskanych na terytorium jej Państwa w celu dokonywania płatności wynikających z usług lub zapewnia transfer tych przychodów na waluty wymienne.

Artykuł 7

1. Każda z Umawiających się Stron zapewnia w swoich portach statkom drugiej Umawiającej się Strony takie samo traktowanie jak swoim statkom, zatrudnionym w żegludze międzynarodowej, w szczególności w zakresie dostępu do portów, poboru opłat portowych, traktowania podczas pobytu w portach i wyjścia z portów, korzystanie z urządzeń przeładunkowych, jak również dostępu do wszystkich innych usług i urządzeń portowych.
2. Każda z Umawiających się Stron zapewnia statkom państw trzecich, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo żeglugi morskiej drugiej Umawiającej się Strony, traktowanie, o jakim mowa w ustępie 1, o ile nie jest to sprzeczne ze zobowiązaniami międzynarodowymi lub ustawodawstwem tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 8

Niniejsza Umowa nie obejmuje:

- a) przewozu między portami tej samej Umawiającej się Strony (kabotaż), usług pilotowania, cumowania, pogłębiania, holowania zastrzeżonych dla przedsiębiorstw i obywateli Umawiających się Stron,
- b) naukowych badań morza.

Artykuł 9

Statki jednej Umawiającej się Strony, jak również ich członkowie załogi, pasażerowie i ładunek, znajdujące się na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony podlegają przepisom prawa obowiązującym w Państwie pobytu.

Artykuł 10

Umawiające się Strony podejmują, w ramach przepisów prawa obowiązujących na terytoriach ich Państw oraz ich przepisów portowych, wszelkie niezbędne działania w celu ułatwienia i uproszczenia formalności administracyjnych, celnych i innych formalności stosowanych w ich portach.

Artykuł 11

1. Każda z Umawiających się Stron uznaje dokumenty znajdujące się na pokładzie statku drugiej Umawiającej się Strony dotyczące ich przynależności państwowej, wyposażenia i pojemności oraz wszystkie inne dokumenty wydane lub uznane przez drugą Umawiającą się Stronę zgodnie z przepisami prawa Państwa tej Umawiającej się Strony.
2. Statki jednej z Umawiających się Stron posiadające ważne świadectwa pomiarowe są zwolnione z ponownego pomiaru w portach drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 12

1. Każda z Umawiających się Stron uznaje dokumenty tożsamości członków załóg, będących obywatelami Państw Umawiających się Stron, uprawniające do przekraczania granicy państwowej, wydane przez właściwe organy drugiej Umawiającej się Strony i przyznaje posiadaczom tych dokumentów prawa, o których mowa w artykule 13 niniejszej Umowy. Dokumentami tymi są:
 - dla obywateli Rzeczypospolitej Polskiej - paszport i książeczka żeglarska,
 - dla obywateli Federacji Rosyjskiej - paszport i książeczka żeglarska lub dokument tożsamości marynarza.
2. Członkowie załogi statku jednej z Umawiających się Stron, będący obywatelami państw trzecich, muszą posiadać ważne dokumenty uprawniające do przekraczania granicy państwowej, wydane przez właściwe organy państw trzecich.

Artykuł 13

1. Każda z Umawiających się Stron zezwala członkom załogi statku drugiej Umawiającej się Strony, posiadającym jeden z dokumentów wymienionych w artykule 12 ustęp 1 i 2 niniejszej Umowy oraz wizę lub inny dokument, o ile są one wymagane, na zejście na ląd oraz przebywanie w obrębie miasta portowego podczas postoju statku w porcie tej Umawiającej się Strony, zgodnie z prawem jej Państwa.
2. Każdy członek załogi, będący posiadaczem jednego z wymienionych w artykule 12 ustęp 1 i 2 niniejszej Umowy dokumentów oraz wizy, o ile ta jest wymagana, może wjechać lub przejechać tranzytem przez terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony w następujących przypadkach:
 - a) powrotu na terytorium swojego Państwa,
 - b) udania się na swój statek lub przejścia na inny statek,
 - c) w każdym innym celu uznanym przez właściwe organy drugiej Umawiającej się Strony za uzasadniony.
3. Jeżeli według przepisów prawa obowiązujących na terytorium Państw Umawiających się Stron dotyczących pobytu lub tranzytu cudzoziemców, wymagane jest uzyskanie wizy, zostanie ona wydana możliwie bez zbędnej zwłoki.
4. Właściwe organy Umawiających się Stron wydadzą zezwolenie na pobyt członkowi załogi, który na czas leczenia został odwieziony do szpitala na terytorium ich Państwa.
5. Każda z Umawiających się Stron zastrzega sobie prawo odmowy wjazdu na terytorium swojego Państwa każdej osobie uznanej za niepożądaną.

Artykuł 14

1. Jeżeli statek jednej Umawiającej się Strony ulegnie wypadkowi, osiadzie na mieliźnie, zostanie wyrzucony na brzeg lub dozna innej awarii na wodach wewnętrznych lub morzu terytorialnym Państwa drugiej Umawiającej się Strony, to druga Strona udzieli statkowi, członkom załogi, pasażerom i ładunkom wszelkiej możliwej pomocy, która jest udzielana w podobnych sytuacjach swoim statkom i niezwłocznie powiadomi najbliższy urząd konsularny Państwa pierwszej Umawiającej się Strony.

Ustalanie przyczyn wypadków morskich będzie prowadzone zgodnie z przepisami prawa obu Umawiających się Stron.
2. Ładunek, wyposażenie i inne przedmioty wyładowane lub uratowane ze statku, o których mowa w pierwszym akapicie niniejszego artykułu, nie będą podlegały opłatom celnym i innym opłatom związanym z przywozem, pod warunkiem, że nie będą one wprowadzone do swobodnego obrotu na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony.

Ładunek, wyposażenie i inne przedmioty, o których mowa w ustępie 1 niniejszego punktu, nieprzekazane do wykorzystania lub niewprowadzone do swobodnego obrotu towarowego na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony, podlegają wywozowi z tego terytorium w możliwie najkrótszym terminie.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie naruszają prawa do jakichkolwiek roszczeń z tytułu ratownictwa morskiego, pomocy i opieki udzielonej statkowi, jego załodze, pasażerom i ładunkowi.

Artykuł 15

Umawiające się Strony będą zachęcać przedsiębiorstwa transportu morskiego oraz inne instytucje związane z transportem morskim swoich Państw do rozwijania wszelkich możliwych form współpracy, w szczególności w dziedzinach szkolnictwa morskiego, żeglugi bliskiego zasięgu, ochrony portów i żeglugi morskiej, ochrony środowiska morskiego i ratownictwa morskiego.

Artykuł 16

Przedstawiciele właściwych organów Umawiających się Stron mogą spotykać się, w miarę potrzeb, na zmianę w Rzeczypospolitej Polskiej i Federacji Rosyjskiej na prośbę jednej z Umawiających się Stron w celu omówienia przebiegu realizacji niniejszej Umowy i przedyskutowania wszelkich innych zagadnień dotyczących transportu morskiego, którymi Strony są zainteresowane.

Artykuł 17

1. Wszelkie spory między Umawiającymi się Stronami, wynikające z interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy, będą rozstrzygane w drodze negocjacji przez ich właściwe organy.
2. W przypadku nie osiągnięcia porozumienia w drodze negocjacji, spory będą rozstrzygane w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 18

1. Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie trzydziestego (30) dnia od dnia otrzymania ostatniego pisemnego powiadomienia o wypełnieniu przez Umawiające się Strony wewnętrznych procedur, niezbędnych dla jej wejścia w życie.
2. Z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską i Federacją Rosyjską, traci moc Porozumienie o współpracy w dziedzinie morskiej żeglugi handlowej, podpisane w Budapeszcie dnia 3 grudnia 1971 roku.

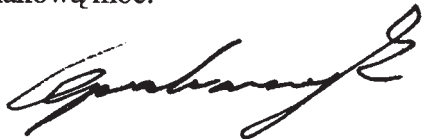
Artykuł 19

Zmiany do niniejszej Umowy, uzgodnione przez Umawiające się Strony, wejdą w życie zgodnie z procedurą określoną w artykule 18 ustęp 1 niniejszej Umowy.

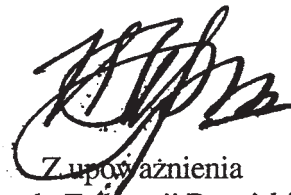
Artykuł 20

Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego powiadomienia drugiej Umawiającej się Strony. Umowa niniejsza utraci moc po upływie 6 miesięcy od dnia otrzymania takiego powiadomienia przez drugą Umawiającą się Stronę.

Sporządzono w *Warszawie* dnia *6 grudnia 2010* roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach: polskim i rosyjskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu Federacji Rosyjskiej

СОГЛАШЕНИЕ
между Правительством Республики Польша
и Правительством Российской Федерации
по морскому транспорту

Правительство Республики Польша и Правительство Российской Федерации, именуемые в дальнейшем Договаривающимися Сторонами, желая развивать дружественные отношения между двумя государствами,

с целью развития сотрудничества в области морского транспорта на основе принципов равноправия, взаимной выгоды и свободы судоходства,

учитывая положения международных договоров в области морского транспорта, участниками которых являются оба государства,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Для целей настоящего Соглашения используемые термины означают:

а) «компетентные органы Договаривающихся Сторон»:
в Республике Польша – Министр инфраструктуры;
в Российской Федерации – Министерство транспорта Российской Федерации;

б) "судно Договаривающейся Стороны" – любое морское судно, внесенное в реестр судов государства этой Договаривающейся Стороны в соответствии с его законодательством и плавающее под его флагом. Этот термин не включает военные корабли и другие государственные суда, эксплуатируемые в некоммерческих целях, рыболовные суда, гидрографические, океанографические и научно-исследовательские суда, спортивные и прогулочные суда;

с) «судоходное предприятие»:

в Республике Польша – физическое лицо, юридическое лицо или организационная единица без образования юридического лица, осуществляющие деятельность в области международного судоходства, зарегистрированные на территории Республики Польша в соответствии с ее законодательством;

в Российской Федерации – юридическое лицо или индивидуальный предприниматель, зарегистрированные в соответствии с законодательством Российской Федерации и осуществляющие эксплуатацию судов, используемых в международном судоходстве;

d) "член экипажа" – капитан и любое другое лицо, действительно занятое во время рейса на борту судна выполнением обязанностей, связанных с эксплуатацией судна или обслуживанием на нем, и включенное в судовую роль;

e) «порт Договаривающейся Стороны» - любой морской порт, включая рейды, находящийся на территории государства Договаривающейся Стороны, открытый для захода иностранных судов.

Статья 2

1. Договаривающиеся Стороны:

a) способствуют развитию морских перевозок между портами Договаривающихся Сторон, а также сотрудничают в устранении любых препятствий, которые могли бы затруднять развитие этих перевозок;

b) поддерживают беспрепятственное участие судоходных предприятий Договаривающихся Сторон в перевозках грузов между портами Договаривающихся Сторон, а также между портами Договаривающихся Сторон и портами третьих государств.

2. Суда одной Договаривающейся Стороны имеют право заходить в порты другой Договаривающейся Стороны и осуществлять перевозки пассажиров и грузов между портами обеих Договаривающихся Сторон, а также между их портами и портами третьих государств.

3. Положения настоящей статьи не затрагивают право судов третьих государств участвовать в морских перевозках между портами Договаривающихся Сторон.

Статья 3

1. Положения настоящего Соглашения не затрагивают прав и обязательств Договаривающихся Сторон, вытекающих из других международных договоров, участниками которых являются Республика Польша или Российская Федерация, а также из их членства в международных организациях.

2. Каждая из Договаривающихся Сторон будет прилагать усилия к тому, чтобы стать участником соответствующих многосторонних международных договоров в области безопасности на море, защиты морской среды и социальных условий труда моряков.

Статья 4

Договаривающиеся Стороны соблюдают принципы недискриминации и справедливой конкуренции в международном морском судоходстве.

Статья 5

Судоходные предприятия одной Договаривающейся Стороны могут создавать на территории государства другой Договаривающейся Стороны представительства или филиалы в соответствии с законодательством, действующим в государстве, на территории которого создается представительство или филиал.

Статья 6

Каждая из Договаривающихся Сторон признает за судоходными предприятиями другой Договаривающейся Стороны право использовать доходы от оказания услуг в области морского транспорта, полученные на территории ее государства, для осуществления платежей, связанных с оказываемыми услугами, или обеспечивает свободный перевод этих доходов в свободно конвертируемой валюте.

Статья 7

1. Каждая из Договаривающихся Сторон предоставляет в своих портах судам другой Договаривающейся Стороны такой же режим, какой она предоставляет своим судам, занятым в международном

судоходстве, в особенности в отношении доступа в порты, взимания портовых платежей, режима пребывания в портах и выхода из портов, использования перегрузочного оборудования, а также использования всех других портовых услуг и оборудования.

2. Каждая из Договаривающихся Сторон предоставляет судам третьих государств, эксплуатируемым судоходными предприятиями другой Договаривающейся Стороны, режим, указанный в пункте 1 настоящей статьи, если это не противоречит международным обязательствам или законодательству государства первой Договаривающейся Стороны.

Статья 8

Настоящее Соглашение не охватывает:

а) перевозки между портами той же самой Договаривающейся Стороны (каботаж), услуги по лоцманской проводке, швартовке, дноуглублению, буксировке, зарезервированные для организаций и граждан Договаривающихся Сторон;

б) морские научные исследования.

Статья 9

Суда одной Договаривающейся Стороны, а также их экипажи, пассажиры и грузы, находящиеся на территории государства другой Договаривающейся Стороны, подчиняются законодательству, действующему в государстве пребывания.

Статья 10

Договаривающиеся Стороны принимают в рамках законодательства и портовых правил своих государств все необходимые меры с целью облегчения и упрощения административных, таможенных и других действующих в их портах формальностей.

Статья 11

1. Каждая из Договаривающихся Сторон признает находящиеся на борту судна другой Договаривающейся Стороны документы, включая документы, касающиеся его национальности, оборудования и вместимости, выданные или признаваемые другой Договаривающейся Стороной в соответствии с законодательством ее государства.

2. Суда одной из Договаривающихся Сторон, имеющие действительные мерительные свидетельства, освобождаются от нового обмера в портах другой Договаривающейся Стороны.

Статья 12

1. Каждая из Договаривающихся Сторон признает удостоверения личности членов экипажа, являющихся гражданами государств Договаривающихся Сторон, дающие право на пересечение государственной границы, выданные надлежащими органами другой Договаривающейся Стороны, и признает за владельцами этих документов права, указанные в статье 13 настоящего Соглашения. Такими документами являются:

для граждан Республики Польша – паспорт и книжка моряка;
для граждан Российской Федерации – паспорт и паспорт моряка или удостоверение личности моряка.

2. Члены экипажа судна одной из Договаривающихся Сторон, являющиеся гражданами третьих государств, должны иметь действительные документы, дающие право на пересечение государственной границы, выданные надлежащими органами третьих государств.

Статья 13

1. Каждая из Договаривающихся Сторон разрешает членам экипажа судна другой Договаривающейся Стороны, имеющим один из документов, указанных в пунктах 1 и 2 статьи 12 настоящего Соглашения, и визу или другой документ, если они требуются, сходить на берег и пребывать в пределах портового города во время стоянки судна в порту первой Договаривающейся Стороны, в соответствии с законодательством ее государства.

2. Каждый член экипажа, имеющий один из указанных в пунктах 1 и 2 статьи 12 настоящего Соглашения документов и визу, если она требуется, может въезжать на территорию государства другой Договаривающейся Стороны или следовать через нее транзитом в следующих случаях:

- a) возвращение на территорию своего государства;
- b) следование на свое судно или переход на другое судно;
- c) следование с любой другой целью, одобренной надлежащими органами другой Договаривающейся Стороны.

3. Если в соответствии с действующими правилами государств Договаривающихся Сторон, касающимися пребывания или транзита иностранцев требуется получение визы, она выдается в возможно короткие сроки.

4. Надлежащие органы Договаривающихся Сторон дают разрешение на пребывание члену экипажа, который на период лечения был помещен в больницу на территории их государства.

5. Каждая из Договаривающихся Сторон сохраняет за собой право отказать во въезде на территорию своего государства любому лицу, которого она сочтет нежелательным.

Статья 14

1. Если судно одной из Договаривающихся Сторон потерпит кораблекрушение, сядет на мель, будет выброшено на берег или потерпит иную аварию во внутренних водах или территориальном море государства другой Договаривающейся Стороны, эта другая Договаривающаяся Сторона окажет судну, членам экипажа, пассажирам и грузу всю возможную помощь, предоставляемую в подобных случаях своим судам, и известит как можно скорее ближайшее консульское учреждение государства первой Договаривающейся Стороны.

Расследование аварий осуществляется в соответствии с законодательством государств Договаривающихся Сторон.

2. Груз, оборудование и другие предметы, выгруженные или спасенные с судна, указанного в пункте 1 настоящей статьи, не подлежат обложению таможенными пошлинами и другими сборами, связанными с ввозом, при условии, что они не будут переданы для использования или реализации на территории государства другой Договаривающейся Стороны.

Груз, оборудование и другие предметы, указанные в абзаце первом настоящего пункта, не переданные для использования или реализации на территории государства другой Договаривающейся Стороны, подлежат вывозу с этой территории в возможно короткие сроки.

3. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не затрагивают право предъявлять любой иск за спасание, помощь и содействие, оказанные судну, экипажу, пассажирам и грузу.

Статья 15

Договаривающиеся Стороны поощряют судоходные предприятия и другие организации, связанные с морским транспортом своих государств, к развитию всевозможных форм сотрудничества, особенно в области морского образования, прибрежного судоходства, охраны портов и морского судоходства, защиты морской среды и спасания на море.

Статья 16

Представители компетентных органов Договаривающихся Сторон могут при необходимости встречаться поочередно в Республике Польша и Российской Федерации по просьбе одной из Договаривающихся Сторон для рассмотрения хода осуществления настоящего Соглашения и обсуждения любых других вопросов морского транспорта, представляющих взаимный интерес.

Статья 17

Любые споры между Договаривающимися Сторонами, вытекающие из толкования или применения настоящего Соглашения, урегулируются путем переговоров между их компетентными органами.

В случае недостижения согласия путем переговоров споры урегулируются по дипломатическим каналам.

Статья 18

1. Настоящее Соглашение вступает в силу через 30 дней с даты получения последнего письменного уведомления о выполнении Договаривающимися Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

2. С даты вступления в силу настоящего Соглашения в отношениях между Республикой Польша и Российской Федерацией прекращает действие Соглашение о сотрудничестве в морском торговом судоходстве, подписанное в г. Будапеште 3 декабря 1971 года.

Статья 19

Изменения к настоящему Соглашению, согласованные Договаривающимися Сторонами, вступают в силу в соответствии с процедурой, указанной в пункте 1 статьи 18 настоящего Соглашения.

Статья 20

Настоящее Соглашение заключается на неопределенный срок.

Каждая из Договаривающихся Сторон может денонсировать настоящее Соглашение путем письменного уведомления другой Договаривающейся Стороны. Настоящее Соглашение прекращает свое действие по истечении шести месяцев с даты получения такого уведомления другой Договаривающейся Стороной.

Совершено в Варшаве 6 декабря 2010 года в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Республики Польша

За Правительство
Российской Федерации